

רע"פ 591/15 - חיים אליהו חביבי נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 591/15

לפני:

כבוד השופט א' שהם

המבקש:

חיים אליהו חביבי

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, מיום 10.12.2014, בע"פ 29690-06-14, שניתן על-ידי כב' השופטים: ד' ברלינר - נשיאה; ג' קרא - סג"נ; מ' סוקולוב

המבקש:

בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופטים: ד' ברלינר - נשיאה; ג' קרא - סג"נ; מ' סוקולוב), בע"פ 29690-06-14, מיום 10.12.2014, אשר בגדרו נדחה ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בתל אביב-יפו (כב' השופט הבכיר ד' בארי), בת"פ 28529-02-14, מיום 7.4.2014.

רקע והליכים קודמים

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום, המייחס לו עבירה של העלבת עובד ציבור, לפי סעיף 288 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). על פי האמור כתב האישום, המבקש תלה במתחם הבורסה ברמת גן שתי מודעות בגנותה של עובדת סעד שטיפלה בבני משפחתו בעבר הרחוק (להלן: המתלוננת). באחת המודעות, נכללה תמונתה של המתלוננת, והיא תוארה כ"חולת נפש, עבריינית ופושעת סדיסטית", "שטן", "יותר גרועים מהנאצים", ועוד חרפות וגידופים שהופנו כלפי המתלוננת באופן אישי, ולא כאן המקום לחזור עליהם.

3. בחקירתו במשטרה, אישר המבקש כי הוא הפיץ את אחת המודעות המתוארות בכתב האישום. בבית משפט השלום נשאל המבקש האם הוא הפיץ את המודעה, ותשובתו היתה "נניח שהפצתי אין בזה העלבת עובד ציבור". עיקר טענותיו של המבקש, הופנו נגד התנהלותה של המתלוננת, במסגרת תפקידה. לפיכך, הרשיע בית משפט השלום את המבקש בעבירה שיוחסה לו. בגזר דינו, התחשב בית משפט השלום, בין היתר, במצבו הנפשי של המבקש, והשית עליו 5 חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים, לבל יעבור המבקש עבירה של העלבה או תקיפת עובד ציבור. לשלמות התמונה יצוין, כי בית משפט השלום המליץ למבקש, עובר לשמיעת ההוכחות, להיות מיוצג על-ידי עורך דין, אך המבקש עמד על כך שהוא ייצג את עצמו בהליך.

4. המבקש עירער על הכרעת הדין ועל גזר הדין לבית המשפט המחוזי, ובפסק דין, מיום 10.12.2014, נדחה הערעור, על שני חלקיו. בית המשפט דחה את טענותיו של המבקש, וקבע כי לא ניתן היה להגיע לתוצאה אחרת מלבד הרשעתו של המבקש. בין היתר, דחה בית המשפט את טענתו של המבקש, כי חומר החקירה לא הומצא לו, ונקבע כי המשטרה הציעה למבקש את חומר החקירה אך הוא נמנע מלקבל אותו. כמו כן, נדחתה הטענה, כי הודעתו של המבקש במשטרה נגבתה ממנו תחת לחץ, והובהר כי מודעות הגנאי מהוות הרבה יותר מאשר "דבר מה", לחיזוק הודאתו של המבקש, ולביסוס הרשעתו.

הבקשה לרשות ערעור

5. בבקשה שלפניי, טען המבקש כי הוא הורשע על בסיס ראיות בדויות, וכי המתלוננת מסרה גרסאות סותרות בהודעותיה במשטרה, ובדחתה מליבה דברים שלא היו ולא נבראו. עוד נטען, כי נפגעה זכותו של המבקש לעיין בחומר חקירה בעניינו. לדבריו של המבקש, נגרם לו עוול, ובית המשפט המחוזי לא נהג בו בהגינות.

דיון והכרעה

6. המסמך שלפניי הוכתר כ"הודעת ערעור". ואולם, הערעור מטעמו של המבקש כבר נדון והוכרע על-ידי בית המשפט המחוזי, ועסקין בבקשה לרשות ערעור. אמות המידה שנקבעו בפסיקה למתן רשות ערעור "בגלגול שלישי", לאחר שעניינו של המבקש נדון בפני שתי ערכאות, הן מצומצמות ביותר. הלכה מושרשת היא, כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן רק במקרים אשר נדרשת בהם הכרעה בשאלה משפטית כבדת משקל או בסוגיה בעלת השלכות רחב, וכן במקרים שבהם מתעורר חשש לעיוות דין כלפי המבקש (רע"פ 449/15 אבו קוידר נ' מדינת ישראל (21.1.2015); רע"פ 189/15 כהן נ' מדינת ישראל (21.1.2015); רע"פ 106/15 קריב נ' מדינת ישראל (20.1.2015)).

7. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה, אינני סבור כי נגרם למבקש עיוות דין, וברי כי הבקשה אינה מעוררת סוגיה

משפטית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש. לפיכך, דין הבקשה להידחות. יצוין, כי הבקשה שלפניי כתובה בלשון משתלחת, ותוקפת במילים בוטות את התנהלותה של המתלוננת ואת המותבים שדנו בעניינו של המבקש בערכאות הקודמות, ויש בכך "יותר מאשר טעם לפגם" (רע"פ 3120/14 נעים נ' מדינת ישראל (8.5.2014)).

8. למעלה מן הצורך, ייאמר בקצרה, כי הרשעתו של המבקש בעבירה של העלבת עובד ציבור, היא מבוססת היטב. המדובר בקביעות עובדתיות שאין כל מקום להתערבות בהן, נוכח דבריו של המבקש במשטרה ובבית המשפט, וכן בהינתן שעיקר מאמציו של המבקש בהליך נועדו להכפיש את המתלוננת, ולא להתגונן מן האישום שיוחס לו. עסקינן בביטויים ברף חומרה גבוה, ובנסיבות אשר בהחלט מקיימות את יסודות העבירה של העלבת עובד ציבור (ראו והשוו: רע"פ 8062/13 ברזק נ' מדינת ישראל (10.4.2014); רע"פ 229/12 כהן נ' מדינת ישראל (16.10.2012); דנ"פ 7383/08 אונגרפלד נ' מדינת ישראל (11.7.2011)). אשר להמצאת חומר החקירה לידי של המבקש, בית המשפט המחוזי נדרש לעניין זה, ובבקשה שלפניי לא נטענה כל טענה עניינית בנוגע לכך.

9. אשר על כן, הבקשה לרשות ערעור נדחית בזאת.

ניתנה היום, י"ט בשבט התשע"ה (8.2.2015).

ש ו פ ט